

ikke saa stærk, der ligger jo ikke saa store Byer paa nogen af Siderne af Lille Bælt, at det kræver en Færdselsbro. Men det, som kræver Broen, er Fjerntrafikken; og af Hensyn til Personbilerne, som kommer kørende fra Aalborg eller fra Esbjerg, hvor det nu er, og skal til København og tilbage igen, kan jeg ikke se, at der er nogen Grund til at bygge denne Færdselsbro. Jeg mener, at denne Bro maa vige for Jernbanebroen, som det er nødvendigt at bygge nu; kan vi forberede det saaledes, at der er Mulighed for Færdselsbroen senere, er det godt, men Hovedsagen er, at vi nu faar Jernbanebroen bygget.

Det ærede Medlem Hr. Boa sammenlignede Færdselsbroen med de Jernbaner, vi har bygget i tyndt befolkede Egne. Jeg har sjældent hørt en daarligere Sammenligning. Ganske vist maa jeg indrømme, at Lille Bælt er en meget tyndt befolket Egn, og er der altsaa Tale om Lokaltrafikken, har det ærede Medlem ubetinget Ret, men ellers tror jeg rigtignok, man maa sige, at Automobileerne kommer fra de frugtbare Egne, de baade kommer fra de gode Egne og tilhører Folk, som nok har Raad til at betale Fragten for at komme over, og de har ogsaa Raad og Tid til at vente, hvis det virkelig er nødvendigt. Jeg har ganske vist lagt Mærke til, at Detailhandlerne nu ogsaa kører omkring i Biler til liden Gavn for dem selv og til endnu mindre Gavn for Publikum, som maa betale disse Biler. Men naar vi kommer ind i rolige Forhold, og det gør vi forhaabentlig, inden denne Bro bliver færdig, tænker jeg ikke, der er saa mange Detailhandlere, der kører i Bil, og der er i alt Fald ingen Grund til at lave Færdselsbro for deres Skyld; men de kan jo desuden gaa i Hængefærgen, det er de ikke for fine til, og saa vente paa Færdselsbroen, til vi faar bedre Raad dertil. Forholdet er det, at Jernbanebroen kan betale sig, men ingen har paastaet, at Færdselsbroen kan betale sig, og jeg mener, der er stor Forskel paa de to Ting. Kunde man paavise, at ogsaa Færdselsbroen kunde betale sig, var det noget helt andet, saa kunde vi tale om Tingene, men kan man ikke det, synes jeg rigtignok, at Færdselsbroen maa vente for Jernbanebroen, saa denne kan blive bygget snarest muligt.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var i høj Grad begavet med Betænkkelighedernes Naadegave i dette Spørgsmaal. Det ærede Medlem havde saa mange Betænkkeligheder, at jeg synes, der blev meget lidt tilovers for selve Sagen. Det ærede Medlem sagde i sin Tale i Gaar, at Broen skulde løftes op af det snævre Plan, hvori den befandt sig, og ud paa et større og videre

Plan. Jeg synes imidlertid ikke, det ærede Medlems Tale bærer Vidne om, at han vil løfte denne Sag ud af dette snævre Plan, han bevægede sig hele Tiden i Betænkkeligheder og naaede ikke til nogen rigtig fast anbefaling af Sagen. I Dag var det ærede Medlem dog noget mildere, og jeg haaber, at han i det lange Løb gaar med til dette Foretagende, som i øvrigt maa passe til hans Livsanskuelse, idet han plejer at tale meget varmt for Industrien og sige, at han gerne vil være med til at støtte den.

Det ærede Medlem udtalte i Gaar, at det vilde være et Par Aar, inden der kunde blive noget videre Arbejde, og han lagde derfor ikke nogen større Vægt paa den Merbeskæftigelse, dette Arbejde kunde give; saa vilde der ganske vist blive nogen Beskæftigelse i en 5—6 Aar, men saa vilde Arbejderne paa ny blive ledige, og saa havde vi det Besvær. Skal vi have saa mange Betænkkeligheder, kan vi jo aldrig sætte Arbejder i Gang eller gøre noget som helst, thi selvfølgelig er Forholdet det, at naar Arbejdet en Gang bliver færdigt, kan Arbejderne ikke længere være beskæftiget med det; men saa haaber vi paa at kunne finde Beskæftigelse til dem paa anden Maade, og saa kan vi jo alle i Rigsdagen og ogsaa det ærede Medlem forsøge paa at skaffe dem Arbejde igen. For øvrigt haaber jeg, at netop dette Arbejde vil kunne bidrage til, at Erhvervslivet kan trives og udvikles, det skulde jo da ogsaa være Formaalet. Det forbavser mig, at det ærede Medlem, som ellers i mange Henseender har saa sunde Anskuelser med Hensyn til Erhvervslivet, ikke kan indse, at netop ved at fremme denne Sag kan vi i høj Grad styrke Erhvervslivet.

Der har været megen Tale om, hvorvidt de danske Ingeniører kunde bygge Broen. Jeg nærer ikke Tvivl derom, men hvis man nærer en saadan Tvivl, maa man dog en Gang give dansk Ingeniørkunst en Opgave, saa at Ingeniørerne overhovedet kan faa noget at arbejde med, ellers bliver de aldrig klogere. Intet af, hvad der hidtil har foreligget, tyder paa, at Beregninger og Forslag ikke skulde være vel funderede, men hvis man ikke vil tro udelukkende paa de danske Statsbaners Ingeniører, saa har jo Sagen ogsaa været drøftet af Ingeniørforeningen, og der blev saa vidt mig bekendt ikke fremsat nævneværdige Indvendinger mod Planen. Det forekommer mig, at der er nogen Grund til at vise danske Ingeniører den Tillid at give dem dette Arbejde at udføre, men ogsaa